materia facta est. non materiā adoram' absit: ꝗ tipū. vñ si aurū ⁊ ꝑciosi lapides fuerint post tipi dissolutōz nō sunt adoranda. Ex quo colligitur ꝙ aliq̄ sit ipi cruci reuerētia exhibēda excepta adoratiōe latrie. Et hui' signū est qz ecclesia solēnizat in crucis inuentiōe ⁊ exaltatiōe. sic in festiuitatib' sanctoꝝ. Et ideo neuter ꝑdictorum modorū videt sufficiens. Propter ea dicendum ꝙ duplici mō exhibet alicui honor. Aut i obsequiū reuerentie. ⁊ iste est honor veneratio nis. Aut in testimonium virtutis ⁊ cōplacētie famulatū. Et iste est honor adoratiōis. vterq; āt istorū honorū offert cruci. Nam crucē adoramus ⁊ crucez veneramur. Sed in ꝗ est dra. Q̃ honor veneratōis exhibet ipi cruci tāq̄z instrumento nre salutis. vñ sicut exhibem' reuerētiā sacris. qz est in eis aliquo mō nre salutis causalitas. sic cruci xpi ⁊ clauis ei' aliq̄ reuerētia est exhibenda. Et respectu illi' honoris hz crux i se aliq̄d ppt qd dz honorari. Honor aūt adoratiōis offert ipi cruci rōe crucifixi. Nemo em intendit ei placere vt aliq̄d impetrare ab ea: ꝗ ei q̄ in ea affixus fuit. Et sic nō debet ei nisi adoratio latrie. Dic igit cruci xpi duplex honor debetur. ⁊ vnus est latria. Alius vero nō debz dici nec latria neq̄z dulia. qz nō est spēs adoratiōis: ꝗ vocari pōt honor veneratōis. ꝗ Bonauētu. Vltra itaq̄z sunt crucis ꝑconia ppter q̄ a cunctis fidelib' crux venerabil est colēda. qz hec ē scala p quā patet electis adit' ad regna celorū. in quo viuit ⁊ regnat in ppetuū xps filius dei: q̄ sit in secula bndictus. Amen.

¶ Sermo quintusdecimus de amore xpi exhibitus humano generi qui exprimit mystice in euāgelio samaritāe

Hic vere est salvator mūdi.

Scribunt ꝗ verba Joh. iiij. c. Que descripsit euangelista de benignitate miranda saluatoris nri Jesu christi exhibita mulieri samaritane. grata iocūdissima q̄z debent esse fidelib' cūctis. qm̄ in illis mystice ac spūalit designat amor ardētissim': quē saluator nr dignatus est hūano generi demonstrare. Oia eēdem q̄ fecit queq̄z dixit ab vtero virginis vsq̄z ad patibulū crucis ad salutē hoim ordinauit. Propterea nāq̄z de' fact' est homo vt pditū hoiez redimeret atq̄z ad regē celestia reuocaret. pcurauit aūt q̄tū in se fuit nō solū mulieris Samaritane: ꝗ insup oim q̄ sibi adherere volūt hereditatē incorruptā. immarcessibilem ⁊ incontaminataz in cel. Qua ppter vt ista devotius attentiusq̄z ꝛtemplari possum'. in pnti sermone pcurrem' historiā samaritane: sb titulo de amore xpi erga humanū genus qd sua beniuolentia caritateq̄z repauit. sicut verba ppposita dicūt. Hic est vere saluator mūdi. In qb' tres amores distinguere possumus.

¶ Primus dr amor pegrinans.
¶ Secūdus amor manifestans.
¶ Tertius amor confortans.

¶ Qualiter xps pegrinando in pauptate et penalitate quesiuit hominē lapsum. ¶ Ca. I.

Primo amor xpi

p homi lapso mōstrat' dr pegrinans. Voluit nāq̄z pegrinādo ⁊ discurrēdo q̄rere oues errātes. qd notat in pncipio euāgelij siue in pma pte. Dr nāq̄z ibi. Venit Jesus in ciuitatē samarie q̄ dr sichar. Est aūt samaria vt inq̄t Beda insignis palestine pulcie ciuitas adeo vt tota regia ei sociata samaria dicat. Be hac insup ita dic Jsid. xiiij. lib. ethi. Samaria regio palestie ab oppido q̄dā nomē accepit: qd vocabat samaria. ciuitas quondā regal i isrl. q̄ nūc ab augusti noie sebastia nūcupat. hec regio inter iudeā ⁊ galileā media iacet. Ciuitas q̄ sichar erat in illa regione q̄ antiq̄tus dicebat sichem. vt ptz Gen. xxxiij. c. Jō ait Chrys. Locus ille erat vbi p Dina Simeon ⁊ leui grauē occisionē fecerūt. Sequit Johes in euangelio iuxta ꝑdiuz qd dedit Jacob Joseph filio suo. Dicit Nico. de lira. ꝙ Jacob veniēs de mesopotamia emit agr ab emor pncipe sichem ⁊ ibi ad tps habitauit iuxta vrbē. Sz ppter raptuz Dine occisi sunt habitatores illi' ciuitat. ⁊ sic cessat in possessione ei'. ⁊ illū locū dedit ioseph Vñ Gen. xlviij. c. dixit Jacob. Do tibi partez tuā extra fratres tuos quā tuli de manu amorre in gladio ⁊ arcu meo. Ampliauerat Jacob agrū quē emit addēs ⁊ ꝓuicinas possessiōes iusto bello q̄sitas. Ibi aūt erat fons Jacob. s. puteus quē effodi Jacob fecerat. Dicit nāq̄z Augusti. in omel. pntis lectiōis. Dis pute' fons. ꝗ nō dis fons pute'. vbi em aq̄ de terra manat: ⁊ vsum pbet hauriētib' fons dr. Sz si i pmptu ⁊ supficie sit fons tm dr. Si aūt in alto ⁊ in profundo sit ita pute' vocat vt nomē fontis nō admittat. In hoc loco sic ait Theophil'. Ex commemoratiōe fontis ⁊ ꝑdij edocemur ꝙ ea q̄ patriarche ppt fidē quam in deo habebāt adepti sunt iudei ppt impietatē eorū pdiderūt. ⁊ eorū loca gentibus tradita sunt. Fatigatus ergo Jesus qz hora erat q̄si sexta sedebat sic sup fontem discipuli aūt iuerāt in ciuitatē vt cibos emerēt Sessio illa vt Chrys. dicit ppter laborē facta ē ⁊ vt expectaret discipulos. ⁊ ppt estuz refrigerans corpus apud fontem. dum sic sederet venit mulier de samaria haurire aquā. Fm Nico.

de lira. Samaria nõ est hic nomen ciuitatis: sz gentis vel regionis. qz illa mulier erat de ciuitate sichem: q̃ tunc erat metropol' samaritanorũ. vt dicit Josephus. xj. antiquitatũ lib. Dixit ie sus illi mulieri. Da mihi bibere. Respõdit illa. Quõ tu cũ iudeus sis a me bibere poscis q̃ sum mlier samaritana? Refert Chryf. Judeũ eũ ex timauit a figura ⁊ locutiõe. Nico. ꝟo de lira dicit ꝙ cognouit eũ esse iudeũ p habitũ quez portabat. qz sicut erant iudei distincti ab alijs ĩ cultu dei ⁊ in circũcisiõe: ita ⁊ in veste. Quare ꝟo iudei abominabanf samaritanos multiplex rõ assignari põt. Et p̃ma fm Chryf. qz samaritani solũ ea que Moysi sunt suscipiẽtes. ppheta rum nõ multã curã habebãt. Scda qz samaritani colebãt deũ ⁊ idola ⁊ errabãt dicentes deum esse corp'. Tertia rõ fm Nico de lira. qz samaritani molestias mltas intulerũt iudeis ĩ reedificatione templi ⁊ ciuitatis. vt ptz. Hesdre. j. c. Sed in hac pte lr̃a euangelij dimissa ad pegrinantem illũ oculos mẽtis nr̃e ꝟtam'. Ipe vtiq̃ deus incarnat' pegrinãdo ⁊ discurrẽdo animas nr̃as vt pastor sollicitissimus q̃siuit. habuit aũt pegrinatio sua tres cõditiões.

¶ Prima fuit conditio penalitatis.

¶ Secũda pauptatis. ¶ Tertia diuturnitatis.

¶ Pria fuit conditio penalitatis. Voluntarie q̃pe languores nr̃os tulit dolorescq̃ portauit. Quisnam enarrare sufficiat labores xp̃i q̃s tulit vigilando. orando p pctis ⁊ ingratitudine hoim. sepissime lugendo. ambulãdo. p̃dicando ieiunãdo ⁊ tandẽ passionẽ acerbissimã sustinendo. Expergiscere fidel' aia ⁊ intuere regẽ celoꝝ ⁊ dñm: nõ solũ hac vice defatigatũ ⁊ sedentem sup fontẽ. Sed fatigatũ in p̃sepio angusto. fatigatum in brachijs maternis dũ fugit herodem fatigatũ in egypto. fatigatũ in ieiunio. fatigatũ in or̃oe. fatigatũ in sudore sanguineo. fatigatuz sub pedib' capientiũ illũ. fatigatũ in vinculis. fatigatũ in illusionib'. fatigatũ in sputis ⁊ fetidis oscul'. fatigatũ in colũna. fatigatũ in cruce. O dura mens hoim. O duricies cordiũ nr̃oꝝ fatigaf xp̃s ex amore. patif ex amore. effundit sanguinẽ ex amore. Morif ex amore. ⁊ nos eũ q̃ nos tãtũ diligit diligere nolum'. Propterea Aug'. in li. 3 q̃nq̃ hereses inducit xp̃m ita ad hoiem ingtũ loquentẽ. Cũ esses inimicus p̃ris mei: recõciliaui te. Cũ inter montes ⁊ siluas errares: q̃siui te. humeris meis portaui te. laboraui. sudaui. caput meũ spinis oppositum. man' meas ⁊ pedes clauis obiecti. vt te mihi copularem ⁊ tu diuideris a me. ¶ Scda ꝛditio pegrinationis xp̃i fuit pauptatis. dum em̃ in hac vita mãsit: paupem vitaz gessit. Exquo dicebat Mat thei. viij. ca. Vulpes foueas habẽt ⁊ volucres celi nidos. Filius aũt hois non habet vbi caput suum reclinet. Notandũ tm̃ q̃ q̃nq̃ hr̃e voluit cum apostol' aliq̃d in cõmuni q̃d colligif ex eua̅gelio vbi dicif. Discipuli aũt abierãt in ciuitatem vt cibos emerẽt. Sed ꝓpter hoc dicit Augusti. xii. q. j. in. c. habebat. habebat dñs loculos a fidelibus oblata ꝛseruans ⁊ suoꝝ necessitatibus ⁊ alijs indigentib' tribuebat. Et super ps̃. Cui idem Aug'. inquit. Habuit dominus loculos sicut dictum est de q̃busdam religiosis feminis q̃ ministrabant ei de sua substãtia futurus erat Paulus nihil tale aliq̃n querẽs ⁊ omnia p̃uincialibus donans. Sed qz multi infirmi ista quesituri erãt. magis infirmorũ p̃sonaz suscepit xp̃us. sublimius paulus. nunq̃d ⁊ cristo sublimius. xp̃s qz misericordius. Cũ enim viderẽt Paulũ ista non esse quesiturũ. puidit ne damnaret quesiturũ ⁊ p̃buit exempluz infirmo. hec ille. Et licet ita esse firmif sit tenendum nihilominus pauptatem semp ꝟbo ⁊ exemplo sublimif cõmẽdauit. ¶ Tertia ꝛditio pegrinatiõis xp̃i fuit diuturnitatis. Triginta em̃ trib' annis mltiplicif patiendo vt p̃dictũ est aias nr̃as errabũdas q̃siuit. Nec ardor huiuscemõi sitis de aiab' inueniẽdis vllo vnq̃ tpe potuit in eo extingui. Sitio dixit Samaritane da mihi bibere. Sitio insup clamauit in cruce. Sitiebat vtiq̃ nr̃az salutẽ. O Jesu bñdicte. O fili dei altissimi. tu sitis nr̃am salutẽ: ⁊ nos totis viribus illã recusam'. Tu p̃ciũ tui sanguinis p debito nr̃o soluis. ⁊ nos illud ꝛtẽnim'. Tu pie dolens in cruce clamãs Sitio. Sitio. Sitio. ⁊ nos obaudim'. Et q̃ est nr̃a ingtitudo: q̃ ptinacia: quae ue scuitia? Auctorẽ vite audire nolum'. qz malitia nr̃a nos excecauit. Dixim' de amore pegrinante.

¶ Qualr xp̃s ex amore manifestauit hoim veritatẽ summi boni. falsitatẽ mũdi et sublimitatẽ dei. ¶ Ca. II.

Secundus amor

xp̃i generi hũano exhibit' ꝟ: manifestãs. Manifestauit q̃dẽ mlta samaritane. q̃ insup oĩbus nob fecit ac voluit esse nota. ⁊ p̃cipue tria.

¶ Primũ est summi boni veritas.

¶ Scdm ẽ mdi falsitas. Tertiũ e dei sblimitas

¶ Primũ qd manifestabat Jhs est sũmi boni ꝟitas. Errabat q̃pe mds varijs diũsisq̃ opinionib' circa sũmũ bonũ. nec int' phos inuẽt' est q̃spiã q̃ suo ingenio illd valeret attigẽ. Quiimo cũ de illo varia fuissent locuti. tãdẽ absq̃ imortalitate ꝛcludebãt hoiez fieri posse btm̃. Jõ inq̃t Lactãti' in iij. li. diui. insti. 3 tales. Sũmũ bonũ qd btm̃ facit nõ põt esse nisi in ea religiõe

atq; doctria cui spes immortalitatis adiuncta
est. hec ille. Quisnã beatũ censeat eum q̃ vel vo
luptate animi siue corpis oblectet. vel ingenio
⁊ scia polleat. vl honestate nitescat. vel diuitijs
affluat. vel gloria tpali ꝓfulgeat. ⁊ hmõi. cum
oia ista velocissime transeãt atq; deficiãt. Pro-
pterea xp̃s dicebat. Qui biberit ex aqua quam
ego dabo ei non sitiet in eternũ: ꝯ fiet in eo fons
aque salientis in vitã eternã. A qua xp̃i est dei
gr̃a q̃ mediãte acquirit eterna vita. Apparet ita
q̃q; summũ bonũ esse non pot vbi eternitas de
est. Hanc aũt eternitatẽ xp̃s ꝓconizauit cuz di-
xit Joh. ij. c. Sic deus dilexit mundũ vt filiuz
suũ vnigenitũ daret: vt ois q̃ credit in illũ nõ
peat: sed habeat vitã eternã. Et itez. vj. c. Hec
est volũtas p̃ris mei q̃ misit me: vt ois q̃ videt
illuz ⁊ credit in eũ non peat: ꝯ habeat vitã eter
nam. Et. x. c. Oues mee vocẽ meaz audiunt: et
ego do eis vitam eternã. Et Mat. xix. c. Ois
qui reliquerit domũ aut agros ⁊c. ꝓpter nom̃
meũ centuplũ accipiet ⁊ vitã eternã possidebit.
Et. xxv. c. Ibũt hi in ignem eternũ. iusti autẽ
in vitã eternã. ¶ Scõm qd manifestauit Jes'
est mũdi falsitas dũ dixit. Omis qui biberit ex
hac aqua sitiet iterũ. In hoc siq̃dez decipit mũ
dus dilectores suos q̃ dũ desiderata bona tpa-
lia largit. nunq̃ tñ animũ satiare mentẽq; quie
tare potest. Hinc Hiero ad demetriadẽ vginez
ita pulchre dicebat. Diuitiaz amor insatiabil'
est. expleri nescit. honorũ cupido celerez rei ha
biture finem sine fine querunt. Nõ ab re igitur
xp̃s dicebat samaritane. O si scires donum dei
⁊ q̃s est qui dicit da mihi bibere. forsan ⁊ tu pe-
tisses ab eo ⁊c. qz xp̃s Jesus parat' est benigne
gr̃am suam cõcedere omibus illam postulãtib'
Sed mortales miseri q̃nq; cum deo contendere
nõ erubescũt. Cur inquiũt quos damnãdos p̃
scituit creare voluit. Cur nõ omnes añq; pecca/
rent in gr̃a sua confirmatos impeccabiles red-
didit. Cur homi peccare volenti impedimẽtuz
nõ p̃stat ⁊ similia. Quibus cõsulimus ista non
esse querenda. cũ bonus deus oia bñfecerit. sed
tñ consideremus q̃ q̃sq̃s ille sit qui saluare ve
lit ⁊ gr̃am dei desiderat. nunq̃ sibi denegatur.
Nolunt gr̃am dei q̃ tpalia bonorũ amore decep-
ti in illorũ fragili breuiq; vsu beatos se putãt
Nõ pcipiũt hi ea que dei sunt. Quimo inflam
mauere indies ad terrena ista ⁊ transitoria bo-
na cõcupiscenda. Hoc mystice apparet in sama
ritana: q̃ dum audisset a xp̃o ꝓditionẽ aque spi
ritualis corpalem aquam intelligebat ⁊ affecta
bat. Aiebat em̃. Dñe da mihi hãc aquã: vt nõ
sitiam neq; veniã huc haurire. Vbi dicit Aug'.
Adhuc ista mulier carnẽ sapit. delectata est nõ
sitire. ⁊ putabat ꝯ fm carnẽ a dño sibi esse pro-
missum. Vederat em̃ de' aliqñ fuo suo Helie:
vt p q̃dragita dies nec esuriret nec sitiret. Qui
ꝯ potuit dare p q̃draginta dies nõ poterit dare
sp. Delectata q̃ tali munere rogat vt ei aquam
viuã daret. Dixit aũt iesus illi. Voca viz tuũ
id ẽ fm Aug'. p̃senta intellectũ tuũ. ꝯ lr̃aliter in
telligẽdo ꝯ dicebat xp̃us vt declararet sibi tur
pitudinem suã. Nam cũ illa dixisset se virũ non
hr̃e. xp̃s illã benigne redarguit reuelãdo sibi q̃
q̃nq; viros habuisset. post quoz mortẽ succes-
siue adulteriũ accepisset. ¶ Tertiũ qd xp̃s ma
nifestauit est dei s̃blimitas. qz nõ est ip̃e domi'
oim aliq̃d corporeũ ⁊ vile vt falso estimar̃t ple
riq;. de q̃bus dixi in p̃mo fmone hui' operis.
Propterea ꝯfundit stulticia gentiũ q̃ post ido
la cucurrerunt. ⁊ ineptia illorũ qui vel homies
vel aialia vl celestia corp adeos cẽ dixerũt. Au
diãt hi oẽs xp̃m samaritane loquentẽ. Illa nã-
q; vt Chryf. ait. a xp̃o reꝑhensa nõ ꝯtristata ẽ
neq; dimittens fugit: ꝯ admirat magis ⁊ immo
ratur dixitq; xp̃o. dñe vt video ꝓpheta es tu.
p̃res nostri in monte ꝯ adorauerũt: ⁊ vos dici
tis qz hierosolymis est loc' vbi adorare oportz
Judei quipe dicebant q̃ nõ licebat orare nisi i
tẽplo a Salomone cõstructo. Samaritani vo
asserebant esse orandum in monte samarie. fm
Nicolaũ de lira. Ille erat mons Garizim: in q̃
filij israel bñdixerũt deum q̃n intrauerũt terraz
p̃missionis. Et vocabant Samaritani Jacob
⁊ patriarchas patres suos siue qz ip̃i legẽ moy
si tenebant. siue qz Jacob ⁊ filij eius in partib'
illis habitauerũt. siue quia ille mons ex heredi
tate Jacob ad eos peuenerat. Respondit itaq;
Jesus mulieri. Crede mihi qz veniet hora q̃n
neq; in monte ꝯ neq; in hierosolymis adorabi-
tis p̃rem. vos adoratis qd nescitis. nos adora-
mus qd scimus. qz salus ex iudeis est. Hic Cri
sosto. Samaritani q̃dẽ qd nesciebãt adorabãt.
q̃n localem ⁊ corpalez estimabãt deũ: nihil de
eo plus imaginantẽ q̃q; de idol'. ⁊ idcirco cultuz
dei cum cultu demonũ miscuerunt. Subdidit
xp̃s. Sed venit hora ⁊ nũc est quãdo veri ado
ratores adorabũt p̃rem in spũ ⁊ veritate. Naz
⁊ p̃ tales q̃rit qui adorẽt eum. Spũs est deus
⁊ eos q̃ adorant eum in spũ ⁊ veritate adorare
oportet. Nam placuit mulieri sentẽtia xp̃i. vo-
luisset em̃ q̃ xp̃s diceret in monte illo esse oran-
duz. Et ꝓpterea dixit. Scio qz messias veiet q̃
dicit xp̃s. cũ q̃ venerit ille nob annũciabit oia.
Dicit ei Jesus. Ego sum q̃ loquor tecũ. Et con
tinuo venerũt discipuli ei' ⁊ mirabant q̃ cum
muliere loq̃bat xp̃s. Admirabant inquit sic.
p abundantẽ xp̃i mansuetudinẽ ⁊ humilitatez
q̃n ita p̃spicuus existens sustinuit loqui cum
tanta benignitate mulieri inopi ⁊ samaritane.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Relicta vero ydria sua abijt festina mulier in ciuitatē dicens. Uenite ⁊ videte hoiem q̄ dixit mihi oia q̄ feci. nunq̄d ipe est xp̄s? Quare multi de ciuitate venerūt ad illū audiētes q̄ samaritana referebat. Nam vt dicit Nico. de lira. Samaritani erant in suspenso de aduētu xpi de p/ximo. tum ppt impletionē tpis. tum ppt pdicationē Jobis cuius pdicatio tunc erat famo/sa ⁊ de xpo pclamata. Ideo facilius credideṙt ꝓbo mulieris.

¶ Qualr xp̄s ex amore cōfortauit dis cipulos vt pdicarent. ¶ Ca. .iii.

Certi' amor christi generi hūano exhibitus dr ꝓfortans. Confortauit siq̄dem discipl'os vt p salute hoim pdicarēt. Et vt eorꝫ pdicatio efficax fructuosaq̄ haberet. triplicit illam docuit exercendam.

¶ Primo feruent. ¶ Secūdo letanter.
¶ Tertio pseueranter.

¶ Primo docuit discipulos pdicare feruēter cū desiderio. s. salutis pximi. naz de illa magis dz esse pdicator sollicitus: q̄z de ppa corporali necessitate. Hinc est q̄ cū tps instaret comedēdi voluit benignus Jesus differre vt intēderet pdicationi. dans exemplū alijs silr faciēdi. Et ꝓ est qd dr in euāgelio. Interea. i. añq̄z venisset samaritani rogabāt eū discipuli eius dicentes. Rabbi māduca. Ille aūt dixit eis. Ego aliū cibum habeo manducare quē vos nescitis. Hic Theophilus ait. Ꝓñs sciēs q̄ Samaritana totaz ciuitatē ad eū attraheret hoc discipul' significauit dicens. Ego cibū habeo māducare quē vos nescitis. Et Chryſ. Hoim salutē hic cibū vocauit. ostendēs q̄z tū desideriū hz nr̄e salutis. Dicebant q̄ discipuli ad inuicem. Nūq̄d aliq̄s attulit ei manducare? Rudes adhuc erāt ⁊ de cibo corporali putabant xp̄m loqui. At ipe subdidit. Meus cibus est vt faciaz volūtatem ei' q̄ misit me. s. vt pficiam opus ei' vt pdicando samaritanos ꝓuertā: ⁊ in cruce moriēdo ac meuz sanguinē fundendo p pctis hoim satisfaciā. O si videremus xp̄m labia sua dulcioza sup mel ⁊ fauū aperientē. audiremusq̄z suauissimā vocez dicentē. Meus cib' est vt faciā volūtatez p̄ris mei q̄ misit me. pieq̄z ꝓsiderare vellem' ardorē sui cordis quo feruentissime nr̄am salutē exoptat vtiq̄z viscera nr̄a cōmouerent. Qd si nō fieret duriores petris. imaniores beluis et idomitis feris crudeliores merito censendi crim'. Dicebat q̄ discipul' expost. Nonne vos dicitis q̄ adhuc q̄tuor menses sunt ⁊ messis venit. q̄si dicat licet tps messis corporalis adhuc distet. tn̄ tēpus messis spūalis instat. Dr aūt messis collectio frugū. ⁊ ad silitudinē hui' messis spūaliter dr vocatio hoim ad fidē. p quā ꝓgregabuntur hoies in dñi horreū. Unde sequit. Ecce dico vobis leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiōes. q̄z albe sūt ad messez. h̄ dicebat ppt samaritanos veniētes ad ipm iam dispositos ad credenduz.

¶ Secdo docuit discipulos pdicare letāt. vt. s. ꝓsideratiōe pmij nō euitarent pdicādi labores. Sicut em samaritani tam erāt dispositi ad credendū p pdicatōz xpi. ita etiam xp̄us videbat multitudinē gentiū p totū mundū cito ꝓgregādam in horreū eccle p pdicatiōz apl'orꝫ. ex qua pdicatiōe meruerūt pmiū eterne vite. Et hoc ē q̄ dr. Et q̄ metit mercedē accipit. In pnti em ē pma messis p quā hoies adducunt ad fidē. ⁊ in hac messe messores fuerūt apostoli. Ultima vo messis erit in iudicio q̄n colligent fideles intra horreū gle. ⁊ tūc messores erūt angeli. Et iō sequit. Qui ꝓgregat fructum. i. multitudinē fidelium reponēdā in vitā eternā. q̄z pacto iudicio reponent in horreo gūe p misterium angelorū. Et q̄z xp̄s locut' est de messe spūali p silitudiez messis corporalis. ideo oñdit in quo est silis ⁊ in quo dissimilis. Ad cui' intellectū sciendū q̄ apd iudeos erat puerbiū de ꝓ q̄ q̄n aliq̄s mltuz laborabat in re aliq̄: ⁊ alius reportabat fructum dicebat puerbialit. Unus seminat ⁊ ali' metit q̄si diceret. vnus laborat ⁊ alius gaudet Et sic aliq̄n cōtingit de messe corporali: que ab vno aliquādo seminat: ⁊ ab eius hoste irruente colligitur. De messe ꝓ spūali sic est. q̄ alij seminauerunt ⁊ alij messuerūt. q̄z patriarche ⁊ pphete antiqui seminauerūt pma semina fidei: ꝗ apostoli messuerūt. inq̄tum populū ad pfectionez fidei reduxerunt. Uerūtamen vterq̄z reportat gaudiū. q̄z tam pphete antiqui q̄z etiaz apostoli ppter meritum laboris sui recepti sunt ad celeste gaudiū. Et in hoc nō tenet puerbium de messe corporali de qua non gaudet seminās si ab alio metat. Et hoc est quod dicit vt ⁊ qui seminat simr gaudeat: ⁊ q̄ metit. s. pphete ⁊ apostoli. in hoc em ꝓbo verū est. i. puerbium ecclesie p tanto habet locū in pposito. q̄z alius est q̄ seminat. s. patriarche ⁊ pphete. ⁊ ali' est qui metit. s. apostoli. Ideo sequit. Ego misi vos metere. i. ad pfectionē fidei adducere. qd vos nō laborastis. pphete em ⁊ patriarche multuz laborauerūt in denunciando aduentū xp̄i. ⁊ arguendo infidelitatē populi. ppterea subdit. Alij laborauerunt ⁊ vos in labores eorū introistis. q̄z. s. pphetias ab alijs pnunciatas pdicabitis

¶ Tertio docuit xp̄us discipulos pdicare pseueranter. q̄z mansit ipe cū samaritanis duos dies. Dicit nanq̄z in euangelio. Ex ciuitate autē illa. s. Sichar multi crediderūt in eū samaritanorum ppter ꝓbū mulieris testimoniū phibētis. q̄z dixit mihi oia quecūq̄z feci. Istud testi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

monium videbat efficax ex duobus. Primo qz dicebat cõtra honorẗ suũ ex zelo veritatis. Secũdo qz ostẗdebat eũ scire talia q̃ nõ potuit scire via humana. Verũtn̄ qz hoc testimoniuz nõ fuit nisi q̃dam psuasio ad credendũ. qz pfectio fidei ipoz facta est p xpm. Ideo subiungitur. Cum igit̄ venissent ad illũ samaritani rogabãt eũ vt ibi maneret: ⁊ acq̃euit petitioni eorũ. Et multo plures crediderunt in eum ppter ꝓmõez eius q̃z a pncipio. ⁊ plerq̃z dicebãt mulieri. qz iam nõ ppter loquelã tuã credimus. ipi em audiuimus ab ipo. s. qui est de⁹ ⁊ hõ. ⁊ scimus firmiter credẗdo: qz h̄ est vere saluator mudi. Cui p tot innumeris bñficijs hũano generi collatis oẽs debitas gr̃as psoluam⁹. vt sic mereamur ingredi regnũ celorũ. Amen.

Sermo sextusdecimus de mirabili resurrectione lazari.

Statim prodijt q̃ fuerat mortuus. Scribunt̄ hec ꝗba Job. xj. c. Et si oia mirabilia q̃ fecit xps mentes nr̄as in admiratiões pducere debeãt. id tn̄ p ceteris efficit stupenda resurrectio Lazari. Ideo Aug⁹. in omel. ita inquit. Inter oia miracula q̃ fecit dñs Lazari resurrectio pcipua pdicat̄. Sed si attendimus q̃s fecerit. delectari debem⁹ potius q̃z admirari. Ille suscitauit hoiem q̃ fecit hoiem. plus est hoiem creare q̃z resuscitare. h̄ ille. Quia ꝗo in tãto miraculo ⁊ fides roborat̄ dũ potentia diuinitatis xpi oñdit̄. ⁊ spes ad immortalitatẗ sblevat̄. Jõ in pñti ꝓmone de Lazaro resuscitato dicemus. de quo tria erunt mysteria ꝓtemplanda.

¶ Primũ dicit̄ infirmitatis incurabilis.

¶ Secundũ mortis indubitabilis.

¶ Tertiũ resurrectionis mirabil̄.

De infirmitate incurabili Lazari p qua curanda miserũt sorores ei⁹ nuncium ad Jesum. ¶ Ca. I.

Primum mysterium ꝓtemplanduz de Lazaro resuscitato dr infirmitat̄ incurabil̄. Hoc vtiq̃z cõtinet̄ in pma pte euãgelij vbi sic scribit euangelista. Erat q̃dam languens Lazar⁹. dicit Nico. de lira. Q infirmitas ei⁹ erat mortal̄: eo q̃ languebat. deficientibus q̃si viribꝰ ⁊ vienature curari ñ poterat. Sequit̄ lr̄a. A bethania de castello marthe ⁊ marie sororũ eius. qz in illo castello iacebat infirmus. Erat aũt bethania iuxta hierlim q̃si stadijs q̃ndecim. Maria aũt erat q̃ vnxit dñm vnguẗo: ⁊ extersit pedes ei⁹ capill̄ suis: cuius frater Lazarus infirmabat̄. Utruz aũt hec maria fuerit hec peccatrix de q̃ scribit̄ Luce. vij. ca. varie loquunt̄ doctores. Hiero. em ⁊ Chryꝰ. dicũt istã fuisse aliã. Unũ illa dicit̄ peccatrix. hec sancta ⁊ honesta. ⁊ propter hoc nomen illius tacet̄. istius aũt nomen hic exp̄mit̄: ⁊ ambe vnxerũt xp̄m. Sed illa fecẗ hoc ex peccatorũ suorũ compunctõe. ista ex deuotiõe. Greg⁹. ꝗo et Aug⁹. dicunt contrariũ. vñ in li. de ꝓsensu euãgelistarũ dicit. q̃ ista maria bis vnxit dñm. sumens argumentũ qz Johannes dicit hec vnxit in p̃terito exp̄mens vnctionem pedũ. ⁊ in sequenti ca. explicat secũdã vnctionẗ capitis. p̄ma aũt vnctio fuit ex cõtritione quam Lucas narrat diffuse. ⁊ hic breuit̄ repetit̄. Secũda ꝗo vnctio fuit ex deuotione. huic opinioni adheret sancta mr̄ eccl̄ia. vt plenius posui in q̃dragesimali. Ergo ad Lazaruz redeam⁹. Miserunt q̃dem sorores eius curationem fratris desiderantes ad Jesum dicentes. Dñe ecce quẗ amas infirmat̄. Querit h̄ aliq̃s. Cur non iuerũt ipe psonaliter? Ad h̄ ita Criso. inq̃t. Ideo non iuerũt ad xp̄m sicut Cẗturio et regulus. qz vehement̄ confidebãt de xpo ppt̄ m̄tam familiaritatem quã habebãt ad eũ. ⁊ qz a luctu detinebant̄. Theophilus ꝗo ait. Mulieres erant q̃s nõ decet de facili domum exire. Hoc Hiero. in epl̄a ad Eustochiũ docet. Rarus ait tibi sit egressus in publicũ martyres tibi q̃rant̄ in cubiculo. Distabat itaq̃z a Bethania xps p dietam. postq̃z em iudei voluerũt eũ lapidare ex eo q̃ dixerat. Ego ⁊ pr̄ vnũ sumus ipe de manibus eorũ euadens abijt trãs iordanem ad quem nõ iuerũt sorores Lazari rõibus p̃dictis: ꝓ miserũt. nec dixerunt veni. qz amãti sufficit nunciare necessitatem amici. Audiẗs autem Jesus dixit eis. s. respondẗdo p nuncium. Infirmitas h̄ nõ est ad mortem: ꝓ p gl̄a dei. vt glorificet̄ filius dei p eam. Nõ est p hoc intelligendũ vt doctores sancti declarant q̃ Lazar⁹ ꝓm opinionẗ quorũdam hereticorũ nõ fuit vere mortuus. qz sic destruerẗ veritas euangelij cum tn̄ infra xps dicat. Lazarus mortuus est. Sed p tanto dr. Infirmitas h̄ non est ad mortẗ qz non tendebat ad mortẗ ibi sistendo ppter resurrectiõz. Hinc Theophilus dicẗ. Ipa mors nõ erat ad mortẗ: ꝓ potius ad miraculũ. quo facto crederẗ hoies in xp̄m ⁊ vitarent verã mortem. Ideo dixit: ꝓ p gl̄a dei ⁊c. qz. s. in resurrectione Lazari manifestari debebat ꝗtus et potentia diuinitatis q̃ erat in xpo q̃ verus hõ erat ac verus deus. Ut aũt audiuit qz infirmabat̄. Tunc q̃dem mansit in eodem loco. s. trans iordanem duobus diebus expectando. vt refert Chryꝰ. vt Lazarus moreret̄ ⁊ sepeliret̄ esset̄q̃z q̃driduanus anteq̃z illuc accederet ad maiorez certitudinem miraculi.